

Broj: X-KR-10/906

Sarajevo, 23.08.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću sastavljenom od sudije Senadina Begtaševića kao predsjednika vijeća, te sudija Mire Smajlović i Mitje Kozamernika kao članova vijeća, uz učešće pravnog savjetnika Šaćira Hadžića u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Elvira Jakupovića, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona BiH (KZ BiH), odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: T20 0 KTRZ 0000131 10 od 09.06.2010. godine, nakon ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje i održanog javnog pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, dana 23.08.2010. godine, u prisustvu optuženog Elvira Jakupovića, njegovog branioca, Senada Krehe, advokata iz Sarajeva, te tužioca Tužilaštva BiH Mirka Lečića, donio je i javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

JAKUPOVIĆ ELVIR zv. „Čoki“, sin Mahmuta i majke Bahrije rođene Softić, rođen 29.03.1976. godine u mjestu ..., gdje je i nastanjen, JMB ..., ..., državljanin ..., po zanimanju konobar, pismen, završio Srednju ugostiteljsku školu, oženjen, otac dvoje malodobne djece, lošeg imovnog stanja, ranije osuđivan ...

K R I V J E

Što je:

U toku ratnog stanja u Bosni i Hercegovini, i oružanog sukoba između Armije Republike Bosne i Hercegovine i Hrvatskog vijeća obrane kao pripadnik Armije R BiH i to prve čete, prvog bataljona, 17. Krajiške brigade Armije R BiH, u mjestu Slimena, općina Travnik postupao suprotno pravilima člana 3. stava 1. tačke a) Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine koja zabranjuje nasilje nad životom, zdravljem ili fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi, a naročito sve vrste ubistva, tako što je:

dana 09.06.1993. godine u mjestu Slimena, općina Travnik, naoružan pištoljem, došao u objekat-štalu koja se nalazila u tom mjestu u kući Sulejmana Šeperovića zv. „Sula“, a u kojoj su bili zatočeni mještani Slimena, muškarci hrvatske narodnosti i zarobljeni pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, Postrojbe za posebne namjene „Vitezovi“, Slavko Božić u čijem zarobljavanju je i sam učestvovao, te u namjeri da ga liši života, prišao Slavku Božiću, koji je u tom momentu sjedio na podu štale, obučen u crnu vojnu uniformu, te uperio pištolj prema glavi Slavka Božića i iz neposredne blizine ispalio hitac u njegovu glavu od kojeg hitca je kod Slavka Božića nastupila trenutna smrt,

Dakle,

kršeći odredbe člana 3. stava 1. tačka a) Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine koja zabranjuje naročito sve vrste ubistva, u toku ratnog stanja u Bosni i Hercegovine i oružanog sukoba između Armije R BiH i HVO-a, kao pripadnik Armije R BiH u mjestu Slimena, općina Travnik učinio ubistvo odnosno lišio života ratnog zarobljenika Slavka Božića,

Čime je:

počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačke a), - lišenje druge osobe života - ubistvo, Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi člana 180. stav 1. KZ BiH.

pa ga Sud na osnovu navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredbi iz članova 39., 42., 48., 49. i 50 KZ BiH, kao i primjenu odredbi člana 231. stav 3 ZKP BiH.

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA

U skladu sa odredbom iz člana 188. stav 4. ZKP BiH optuženi Elvir Jakupović se oslobađa obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optuženje i sporazum

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Posebnog odjela I za ratne zločine, broj:T20 0 KTRZ 0000131 10 od 09.06.2010. godine, koja je potvrđena dana 16.06.2010. godine, optuženi Elvir Jakupović se tereti za izvršenje krivičnog djela

ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Dana, 08.07.2010. godine, optuženi se izjasnio da se ne osjeća krivim po predmetnoj optužnici, nakon čega je spis proslijeđen pretresnom vijeću.

Istoga dana Tužilaštvo BiH je dostavilo sudu sorazum o priznanju krivnje zaključen između Tužilaštva BiH, s jedne i optuženog i njegovog branioca Senada Krehe, s druge strane.

Navedenim sporazumom, optuženi Elvir Jakupović je priznao krivicu za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, izvršeno na način i pod okolnostima dispozitiva navedene optužnice Tužilaštva BiH, te se obavezao da će dati izjavu kojom će izraziti pokajanje prema žrtvi za njegovo učešće u izvršenju krivičnog djela, a Tužilaštvo BiH se saglasilo da mu se za to krivično djelo izrekne kazna zatvora koju Sud odmjeri, u rasponu od 5 (pet) do 6 (šest) godina.

Navedenom optužnicom, Elvir Jakupović se tereti da je u toku ratnog stanja u Bosni i Hercegovini, i oružanog sukoba između Armije R BiH i Hrvatskog vijeća obrane, kao pripadnik Armije R BiH, i to prve čete, prvog bataljona, 17. Krajiške brigade u mjestu Slimena, općina Travnik postupao suprotno pravilima člana 3. stava 1. tačke a) Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine koja zabranjuje nasilje nad životom, zdravljem ili fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi, a naročito sve vrste ubistva, tako što je:

dana 09.06.1993. godine u mjestu Slimena, općina Travnik, naoružan pištoljem došao u objekat-štalu koja se nalazila u tom mjestu u kući Sulejmana Šeperovića zv. „Sula“ a u kojoj su bili zatočeni mještani Slimena muškarci hrvatske narodnosti i zarobljeni pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, Postrojbe za posebne namjene „Vitezovi“ Slavko Božić u čijem zarobljavanju je i sam učestvovao, te u namjeri da ga liši života, prišao Slavku Božiću, koji je u tom momentu sjedio na podu štale, obučen u crnu vojnu uniformu, te uperio pištolj prema glavi Slavka Božića i iz neposredne blizine ispalio hitac u njegovu glavu od kojeg hitca je kod Slavka Božića nastupila trenutna smrt.

Sud je dana 23.08.2010. godine, održao ročište za razmatranje predmetnog sporazuma, odnosno da li je isti sklopljen dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da li optuženi razumije pravne posljedice potpisivanja sporazuma, a naročito da se time odriče prava na suđenje i prava na ulaganje žalbe na krivičnopravnu sankciju koja će mu biti izrečena, te da li razumije posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka. Na ovom ročištu, Tužilaštvo BiH je prezentovalo i u sudski spis uložilo materijalne dokaze.

Nakon razmatranja predmetnog sporazuma, vijeće se uvjerilo da je isti sklopljen dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi upoznat i da razumije pravne posljedice sklapanja istog, kao i da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog, nakon čega je sporazum prihvaćen, te se nastavilo sa ročištem za izricanje krivičnopravne sankcije predložene sporazumom, odnosno kazne zatvora u rasponu od 5 (pet) do 6 (šest) godina, kako je to predloženo sporazumom.

2. Izvedeni dokazi

U prilog postojanja dovoljno dokaza o krivnji, Tužilaštvo BiH je prezentiralo slijedeće materijalne dokaze: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Jakupović Elvira broj: KT-RZ 18/10 od 30.03.2010. godine i od 19.04.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Bajrić Zuhdije broj: KT-RZ 18/10 od 19.04.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Igora Ramljaka broj: KT-RZ 18/10 od 19.04.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Božić Janja broj: KT-RZ 18/10 od 07.05.2010. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S-1, Zapisnik o saslušanju svjedoka S-2, Izvod iz matične knjige umrlih za Božić Slavku, broj: 03-12-202-741/10. od 31.03.2010. godine, Akt Postrojbe posebne namjene „Vitezovi“ Hrvatskog vijeća obrane broj: 2-230/93 od 19.08.1993. u 12,00 sati, Matični karton za Jakupović Elvira - učešće u ratu - VoB 2, Jedinični kartona za Jakupović Elvira - učešće u ratu - VoB - 3, Izvod iz kaznene evidencije - obavještenje iz kaznene evidencije SJB Prijedor o licu Jakupović Elviru: broj 08-1-10/02-2-23-235/49-55/10. od 22.03.2010. godine, Sudsko-psihijatrijski nalaz dr. Nera Zivlak-Radulović, specijaliste psihijatra od 25.05.2010. godine, Zbirni borbeni izvještaj (za period od 28.05. do 04.06.93.) str.pov.broj: 02/33-423-10/93, - Travnik,04.06.1993. godine, Naređenje za napad zapovjedništva 312. mtbr., str.pov.bro: 01-990/93., Travnik, 09.06.1993. godine, Naređenje za stavljanje dijela snaga u punu B/G, zapovjedništva 312.mtbr., str.pov.broj: 01-991/93. Travnik 09.06.1993. godine, Naređenje zapovjedništva 312.mtbr., str.pov.broj: 02/33-992/93. Travnik 09.06.1993. godine, Zbirni borbeni izvještaj (za period 04.06.'93. do 11.06.93.). zapovjedništva 312. mtbr. Str.pov.broj: 02/33-423-11/93. Travnik, 11.06.1993. godine, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja („Službeni list R BiH” broj: 7/92 od 20.06.1992. godine), Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja („Službeni list RBiH”, broj 50/95), Uredba sa zakonskom snagom o oružanim snagama Bosne i Hercegovine objavljena u „Službenom glasniku R BiH „ broj 4/92 od 20.05.1992.godine, Odluka o formiranju Hrvatskog vijeća obrane objavljena u „ Narodni list HZ Herceg-Bosne“ broj 1/92 od septembra 1992.godine, Mirovni sporazum i Aneks mirovnog sporazuma u Zagrebu između HVO i Armije R. BiH koji je stupio na snagu 25.02.1994.godine.

Odbrana optuženog nije u sudski spis uvodila svoje dokaze.

3. Završne riječi - iznesene tokom obrazlaganja raspona kazne

Tužilaštvo BiH je u svojoj završnoj riječi istaklo kako korektnost optuženog, njegovo priznanje i kajanje za počinjeno krivično djelo, činjenica da je u kritičnom periodu bio veoma mlada osoba, da je otac dvoje malodobne djece, kao i njegovo ponašanje tokom postupka treba cijeniti kao olakšavajuće okolnosti prilikom izricanja krivičnopravne sankcije.

Branilac optuženog je podržao navode Tužilaštva, te dodao da sve olakšavajuće okolnosti, koje je istaklo Tužilaštvo, trebaju da bitno utječu na izricanje krivičnopravne sankcije optuženom. Optuženi se u potpunosti složio sa navodima svog branioca

4. Primjenjivi zakon

U pogledu pitanja materijalnog zakona kojeg treba primijeniti, obzirom na vrijeme izvršenja krivičnog djela, Sud je prihvatio pravnu kvalifikaciju optužbe, te optuženog osudio za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačke a), - lišenje druge osobe života - ubistvo, Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi člana 180. stav 1. KZ BiH.

S obzirom na vrijeme izvršenja krivičnog djela i odredbe materijalnog zakona koji je bio na snazi u to vrijeme, Sud smatra relevantnim dva zakonska načela: načelo zakonitosti i načelo vremenskog važenja krivičnog zakona.

Član 3. KZ BiH propisuje načelo zakonitosti, prema kojem nikome ne može biti izrečena kazna ili druga krivičnopravna sankcija za djelo koje, prije nego što je učinjeno, nije bilo zakonom ili međunarodnim pravom propisano kao krivično djelo i za koje zakonom nije bila propisana kazna, dok član 4. KZ BiH (vremensko važenje krivičnog zakona) propisuje da se na učinioca krivičnog djela primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme njegovog učinjenja, a ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta izmijeni zakon, primjenit će se zakon koji je blaži za učinioca.

Pitanje primjenjivosti KZ BiH posmatra se u kontekstu odredbe člana 4a. istog zakona, te člana 7. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, pri tom posebno imajući u vidu "opšte principe međunarodnog prava" u smislu odredbi člana 3. i 4. KZ BiH, te budući da je ratni zločin protiv ratnih zarobljenika predstavljao krivično djelo i u inkriminisanom periodu, primjena Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine je jedina mogućnost. Ovakav stav potvrđen je dosadašnjom praksom Suda BiH¹ kao i Odlukom Ustavnog Suda BiH u predmetu Abduladhim Maktouf².

¹ Između ostalog, prvostepena i drugostepena presudu u predmetu Dragoje Paunović, broj X – KR – 05/16 od 26.05.2006. godine.

² Odluka o dopustivosti i meritumu Ustavnog suda BiH u predmetu Abduladhim Maktouf, broj AP 1785/06 od 30.03.2007. godine.

5. Nalazi Suda

a) Opšta obilježja krivičnog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika

U skladu sa optužnicom Tužilaštva optuženi se tereti za počinjenje krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačke a), - lišenje druge osobe života - ubistvo, Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, koji glasi:

„Ko kršeći pravila međunarodnog prava, prema ratnim zarobljenicima naredi ili učini koje od ovih djela:

lišenje drugih osoba života (ubistva), namjerna nanošenja osobama snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenja), nečovječno postupanje, biološke, medicinske ili druge naučne eksperimente, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije;

nanošenje velikih patnji ili ozljeda tijela ili povreda tijela;

prisiljavanje na službu u neprijateljskim oružanim snagama ili lišavanje prava na pravično i nepristrasno suđenje,

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Definiciju ratnog zarobljenika propisuje Član 4. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.04.1949. godine. Prema navedenoj konvenciji ratni zarobljenici su lica koja pripadaju jednoj od sljedećih kategorija, a koja su pala pod vlast neprijatelja:

Pripadnici oružane snage jedne strane u sukobu, kao i pripadnici milicija i dobrovoljačkih jedinica koje ulaze u sastav tih oružanih snaga.

Pripadnici ostali milicija i pripadnici ostalih dobrovoljačkih jedinica, podrazumijevajući tu i pripadnike organizovanih pokreta otpora koji pripadaju jednoj strani u sukobu i koji djeluju izvan i u okviru svoje vlastite teritorije, čak i ako je ta teritorija okupirana, pod uslovom da te milicije ili dobrovoljačke jedinice, podrazumjevajući tu i ove organizovane pokrete otpora, ispunjavaju slijedeće uslove:

da na čelu imaju lice odgovorno za svoje potčinjene,

da imaju određen znak za razlikovanje i koji se može uočiti na odstojanju,

da otvoreno nose oružje,

da se pri svojim djelovanjima pridržavaju ratnih zakona i običaja.

Prema članu 5. Ženevske Konvencije ista će se primjenjivati na lica pomenuta u članu 4. čim padnu pod vlast neprijatelja pa do njihovog konačnog oslobođenja i repatriiranja.

Član 13 stav 1. Ženevske Konvencije navodi da se sa ratnim zarobljenicima mora u svako doba postupati čovječno. Svaki protivpravni čin ili nedozvoljeno propuštanje od strane sile koja ih drži a koji prouzrokuje smrt ili dovede u ozbiljnu opasnost zdravlje ratnog zarobljenika koji se nalazi u njenoj vlasti zabranjen je i biće smatran teškom povredom ove Konvencije.

Član 23. stav 1. Ženevske Konvencije propisuje da ni jedan ratni zarobljenik ne smije ni u jednom trenutku biti poslan ili zadržan u nekoj oblasti u kojoj bi bio izložen vatri borbene zone niti se smije upotrebljavati zato da svojim prisustvom zaštiti od vojnih djelovanja izvjesne tačke ili izvjesne oblasti.

Prema gore navedenom, zakon se ne primjenjuje osim ako krivična djela nisu počinjena u kontekstu oružanog sukoba i sa dovoljnom vezom između krivičnog djela i oružanog sukoba.

b). Postojanje oružanog sukoba

Vijeće konstatuje da iako zakonodavac izričito ne propisuje uslov postojanja rata ili oružanog sukoba, član 175. KZ BiH se poziva na povrede međunarodnog prava. Međunarodni zakoni ili običaji rata su usko povezani sa stanjem oružanog sukoba tako da nijedan ratni zločin nije moguć ako nema oružanog sukoba, te dovoljno veze između djela optuženog i tog sukoba. Prema tome, vijeće je zaključilo da član 175. KZ BiH traži postojanje oružanog sukoba.

c). Veza između optuženog i oružanog sukoba.

Pored postojanja oružanog sukoba neophodno je utvrditi postojanje veze između djela optuženog i oružanog sukoba. Ne traži se uzročno-posljedična veza između oružanog sukoba i počinjenja zločina, ali se u najmanju ruku traži da je postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri utjecalo na sposobnost počinioca da počinji zločin.

“Da bi utvrdilo da li je određeno djelo u dovoljnoj mjeri povezano sa oružanim sukobom, vijeće može između ostalog uzeti u obzir sljedeće faktore: činjenicu da su počinioci zločina borci, da žrtva pripada suprotstavljenoj strani, da se može smatrati da je to djelo u funkciji ostvarivanja krajnjeg cilja vojnog pohoda, te da počinjeni zločin proizilazi iz službenih dužnosti počinitelja i spada u njihov kodeks-predmet” (Presuda Kunarac).

U konkretnom predmetu, djelo optuženog koji je učestvovao u zarobljavanju pripadnika Hrvatskog vijeća odbrane Slavka Božića, te iz neposredne blizine ispalio hitac u njegovu glavu od kojeg hitca je kod Slavka Božića nastupila trenutna smrt, dogodilo se u vrijeme kad je na području cijele Bosne i Hercegovine bjesnio rat, te kada su postojala potpuno definisane strane u sukobu. Sve ovo ukazuje da je postojala veza između optuženog i oružanog sukoba, a u odnosu na djelo koje mu se stavlja na teret.

Dakle nesporno je da je optuženi svojim radnjama ostvario obilježja bića krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a), a u vezi sa članom 180. stav 1. KZBiH.

6. Optužbe koje se optuženom stavljaju na teret

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Posebnog odjela I za ratne zločine broj: T20 0 KTRZ 0000131 10 od 09.06.2010. godine, optuženom Elviru Jakupoviću se stavlja na teret da je u toku ratnog stanja u Bosni i Hercegovini, i oružanog sukoba između Armije Republike Bosne i Hercegovine i Hrvatskog vijeća obrane kao pripadnik Armije R BiH i to prve čete, prvog bataljona, 17. Krajiške brigade Armije R BiH, u mjestu Slimena, općina Travnik, naoružan pištoljem došao u objekat-štalu koja se nalazila u tom mjestu u kući Sulejmana Šeperovića zv. „Sula“ a u kojoj su bili zatočeni mještani Slimena muškarci hrvatske narodnosti i zarobljeni pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, Postrojbe za posebne namjene „Vitezovi“ Slavko Božić u čijem zarobljavanju je i sam učestvovao, te u namjeri da ga liši života, prišao Slavku Božiću, koji je u tom momentu sjedio na podu štale, obučen u crnu vojnu uniformu, te uperio pištolj prema glavi Slavka Božića i iz neposredne blizine ispalio hitac u njegovu glavu od kojeg hitca je kod Slavka Božića nastupila trenutna smrt.

Sporazumom o priznanju krivnje, optuženi je, kako je već navedeno, priznao krivnju za opisano ubistvo. Međutim, za ocjenu valjanosti ovoga priznanja, odnosno njegove posljedice, bilo je neophodno cijeliti i druge dokaze, koji su, kako će to biti obrazloženo u potpunosti potkrijepili činjenični opis navednog krivičnog djela.

Naime, iz iskaza samog optuženog, koji je po vlastitom priznanju bio pripadnik prve čete, prvog bataljona, 17. krajiške brigade Armije R BiH, koji su u jednom periodu bili smješteni u mjestu Slimena na području općine Travnik, proizilazi da je kritičnog dana pogođen njegov suborac Emir Ićanović koji je od zadobivenih povreda veoma brzo i preminuo. Nakon što su mrtvo tijelo Emira Ićanovića donijeli do džamije, vratio se do štale u kojoj su bili zatočeni Hrvati, među kojima je bio i jedan zarobljeni vojnik koji je bio u crnoj uniformi, zatim je ušao je u štalu, te uzeo pištolj, kojeg je tada imao kod sebe, pucao u glavu tog „crnokošuljaša“ i ubio ga. Kasnije je saznao da se taj vojnik zvao Slavko. Optuženi je izrazio kajanje što se to tada desilo ističući da je bio mlad, da je imao samo 16 godina.

Uvidom u matični i jedinični karton koji glase na ime Elvir Jakupović nespornim je utvrđeno da je optuženi u periodu od 20.06.1992. godine do 22.04.1996. godine bio pripadnik VJ 5084 u Travniku, te da je u periodu 1993. godine boravio u mjestu Slimena, kad je bio i ranjen.

Da je Armija BiH u inkriminisano vrijeme vodila operacije na području općine Travnik protiv jedinica HVO, nedvojbeno proizilazi iz Zbirnog borbenog izvještaja za period od 28.05.1993. godine do 04.06.1993. godine str.pov.broj:02/33-423-

10/93,- Travnik,04.06.1993. godine, Naređenja za napad zapovjedništva 312. mtbr., str.pov.bro: 01-990/93., Travnik od 09.06.1993. godine, Naređenja za stavljanje dijela snaga u punu B/G, zapovjedništva 312.mtbr., str.pov.broj: 01-991/93. Travnik od 09.06.1993. godine, Naređenja zapovjedništva 312.mtbr., str.pov.broj: 02/33-992/93. Travnik od 09.06.1993. godine, Zbirnog borbenog izvještaja (za period 04.06.1993. do 11.06.1993.). zapovjedništva 312. mtbr. Str.pov.broj: 02/33-423-11/93. Travnik, od 11.06.1993. godine.

Postojanje ratnog stanja, nesporno proizlazi iz Odluke Predsjedništva RBiH o proglašenju ratnog stanja od 20.06.1992. godine (sl. List RBiH, broj: 7/92).

Iz iskaza svjedoka Zuhdije Bajrića proizilazi da je u ljetnom periodu 1993. godine došlo do sukoba Armije RBiH i HVO, te da su tada zarobljeni neki pripadnici HVO među kojima je bio i Slavko Božić, kojeg je svjedok poznao od prije jer su se družili. Bili su zatvoreni u magazinu kuće Sulejmana Šeparovića. Svjedok se sjeća da je jednoga dana došao do te magaze gdje je zatekao nekoliko vojnika "Krajišnika" od kojih se sjeća kuhara Huse i jednog mladog vojnika kojeg su zvali "Čoki". Sjeća se da je u jednom momentu čuo pucanj i nakon što se okrenuo, vidio je Slavka Božića kako se prevalio na pod. Svjedok je tada vidio da iz glave zarobljenog pripadnika HVO ističe krv. Zatim je u jednom momentu stao pred Čokija, koji je držao pištolj u ruci, i rekao mu "Nemoj mi ubijati komšije".

Svjedok Igor Ramljak je izjavio da je 03.06.1993. godine, kao pripadnik HVO, zarobljen u mjestu Slimena, ta da je sa njim bio zarobljen i Slavko Božić koji je na sebi imao crnu uniformu. Sjeća se da je Slavko Božić ubijen, te da ga je ubila jedna mlađa osoba, koja je na sebi imala uniformu Armije R BiH, te da je bila naoružana pištoljem "tetejcem". Poznato mu je da se zvao "Čoki"; tako su ga oslovljavali drugi pripadnici Armije.

Svjedoci S-1 I S-2 saglasno su izjavili da je jednoga dana, u štalu u kojoj su bili zatočeni pripadnici HVOa, ušao pripadnik Armije kojega su zvali "Čoki", te iz neposredne blizine ispalio jedan metak u glavu Slavka Božića.

Sud je prihvatio vjerodostojnim iskaze svjedoka čija je zapažanja reprodukovao, nalazeći da su ti iskazi dati objektivno, konzistentno i iskreno, te da su protkani nizom pojedinosti koje pružaju dovoljno osnova da im se pokloni puna vjera. Ovi iskazi uz naveden dokaze objektivne prirode predstavljaju dovoljne dokaze za utvrđenje da je optuženi, van svake razumne sumnje, počinio radnje koje mu se stavljaju na teret i na taj način da je ostvario sva bitna obilježja krivična djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175 tačka a) u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

7 . Odmjeravanje kazne

U vezi sa krivičnom sankcijom koja je izrečena optuženom Elviru Jakupoviću, treba istaći da je vijeće prije svega cijenilo težinu krivičnog djela koje je optuženom stavljeno na teret i stepen njegove krivične odgovornosti, a potom, imajući u vidu svrhu kažnjavanja, sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, optuženom je izreklo kaznu zatvora u trajanju od pet (5) godina.

Sud je pri tom imao u vidu činjenicu da se optuženi priznavanjem krivice suočio sa posljedicama onoga što je uradio, što predstavlja ključni aspekt potvrdnog izjašnjavanja o krivici, čak i ako je, kao što je slučaj u ovom predmetu, to uradio preko sporazuma o priznanju krivice. Ovo priznanje krivice, ne doprinosi samo utvrđivanju istine, već i pomirenju na ovim prostorima, u šta vijeće vjeruje, a što je bitno uticalo na donošenje odluke o tome koju težinu treba pridati potvrdnom izjašnjavanju o krivici.

Sasvim je sigurno da će se ova kazna nekima činiti suviše blagom, a drugima strogom, međutim vijeće je krećući se u okviru raspona od pet do šest godina (kako predviđa sporazum), a imajući u vidu prije svega priznanje optuženog Elvir Jakupovića i stepen njegove krivične odgovornosti, te osobito olakšavajuće okolnosti koje su se našle na strani optuženog, kaznu zatvora u trajanju od pet godina našlo u potpunosti adekvatnom i podobnom za ostvarivanje svrhe kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Kod odabira krivičnopravne sankcije Sud je na strani optuženog kao olakšavajuće okolnosti cijenio korektno držanje optuženog i njegovo priznanje do kojeg je došlo u početnoj fazi postupka („što je od najveće koristi za pravosuđe“, kako se to navodi u publikaciji OSCE *Procesuiranje predmeta ustupljenih BiH od MKSJ, str. 25*) iskazano iskreno kajanje, činjenica da je u kritičnom periodu bio veoma mlada osoba, da je otac dvoje malodobne djece, kao i njegovo ponašanje tokom postupka, te da je sudsko-psihijatrijskim vještačenjem utvrđeno da je u vrijeme izvršenog krivičnog djela sposobnost optuženog da shvati značaj djela, kao i mogućnost da upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne i bitno.

Porodične prilike, smanjena računljivost u vrijeme izvršenja djela, iskreno kajanje, te činjenica da je u početnoj fazi postupka došlo do zaključenja sporazuma o priznanju krivnje u svojoj ukupnosti čine posebno olakšavajuće okolnosti koje su i opredijelile Sud da primjeni odredbe članova 49. i 50. KZ BiH.

Nadalje, Sud je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio okolnost da je isti ranije kažnjavan, posljednji put ...Međutim imajući u vidu niz olakšavajućih okolnosti koje stoje na strani optuženog, Sud je našao da je svrha kažnjavanja za optuženog u potpunosti ostvarena i kroz osudu na kaznu zatvora u trajanju od pet (5) godina, te je, u skladu sa odredbama člana 39., 42., 48., 49. i 50. sve Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

8. Odluka o troškovima postupka i imovinsko-pravnom zahtjevu

Imajući u vidu porodične prilike optuženog, te činjenicu da se isti nalazi na izdržavanju kazne zatvora Sud je u smislu odredbe člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženog oslobodio dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, obzirom da bi plaćanjem istih, bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog i članova njegove porodice.

ZAPISNIČAR – PRAVNI SAVJETNIK
Šaćir Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Senadin Begtašević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Žalba na ovu presudu može se izjaviti u roku od 15 dana od dana prijema presude, ali ne u odnosu na odluku o krivičnopravnoj sankciji.